

Fondation Martin Bodmer, Geneva
Cod. Bodmer 34
ԱԻԵՏԱՐԱՆ

ՄՍԱՄՊԱԻԼ, Սուրբ Նիկողայոս եկեղեցի ՌԾՁ. դեկտ. ԻԳ. - 1606
ԳՐԻՉ՝ Միքայել: ԾԱՂԿՈՂ՝ Յովանէս արեղայ Ստամպալցի: ՄՍԱՅՈՂՔ՝ տէր Յակոբ,
տէր Մինաս դպիր:

ԹԵՐԹ՝ 256+1 (կրկն.՝ թ. 57). չգրուած՝ Աաբ, Բաբ, Գբ, 2բ, 3ա, 4բ, 5ա, 6բ, 7ա, 8բ, 9ա, 10բ, 11ա, 174ա: ՊՐԱԿ՝ Ա-ԺԳx20 (Ա 17, ԺԳ 19): ՆԻԻԹ՝ թուղթ: ՄԵԾՈՒԹԻԻՆ՝ 19x14: ԳՐՈՒԹԻԻՆ՝ երկսիւն (14x10՝ մօտաւոր): ԳԻՐ՝ բոլորգիր, ծաղկողի՝ նոտրաման բոլորգիր: ՏՈՂ՝ 25: ԿԱԶՄ՝ դրոշմազարդ մուգ շագանակագոյն կաշի՝ դնակով եւ արծաթէ կրկնակազմով, Ա. փեղկին՝ Քրիստոսը Քառակերպեան աթոռին եւ Տիրամայրը առաքելների հետ, Բ. փեղկին՝ Տիրամօր թագադրումը Սուրբ Երրորդութեան կողմից, միջուկը՝ տախտակ, լուսանցակողերը՝ կարմիր, ծաղկազարդ: ՊԱՀՊԱՆԱԿ՝ 2 (Ա-Բ) + 1 (Գ), սպիտակ թուղթ, մասն կազմաստառի:

ՄԱՆԸՄԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻԻՆ՝ - Մատթէոս՝ 11բ (ոսկու վրայ սպիտակով՝ «Մաթէոս»), Մարկոս՝ 64բ («Մարկոս աւետարանիչ»), Ղուկաս՝ 106բ («Ղուկաս աւետ[արանիչ]»), Յովհաննէս եւ Պրոխորոն՝ 174բ («Յովհաննէս», «Պրոխ[որոն]»): ԽՈՐԱՆ՝ 1բ, 2ա, 3բ, 4ա, 5բ, 6ա, 7բ, 8ա, 9բ, 10ա: ԿԻՍԱԽՈՐԱՆ՝ 12ա, 65ա, 107ա, 175ա: ԼՈՒՍԱՆԳԱԳԱՐՂ ԲՈՒՍԱԿԱՆ, թռչնային, խաչ, տաճար, ծառ: ԶԱՐԴԱԳԻՐ՝ հրեշտակագիր, կենդանագիր, թռչնագիր, հանգուցագիր: ԳՈՅՆԵՐ՝ կարմիր, վարդագոյն, նարնջի, կապոյտ, երկնագոյն, մանուշակագոյն, կանաչ, սպիտակ, շագանակագոյն, ոսկի:

ՎԻՃԱԿ՝ բարարար. կազմի դոնակի ստորին հատուածը պատռուած, տեղ-տեղ խոնաւութիւնից դեղնած, սեւացած, կան մոմի հետքեր եւ թանաքաբծեր. թերթերը թանաքակեր, թուղթը մասամբ նորոգուած. թ. 61, 102, 170 եւ 221՝ եզրերին փակցուած փոքրիկ կարմիր գործուածք՝ իբրեւ էջանիշ. լուսանցակողերը գունաթափ: թ. 30՝ ստ. լս-ի պատռուածքը կարկատած:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՆ

1. 1բ-2ա Եւսեբեայ Թուղթ առ Կարպիանոս:
2. 3բ-10ա Համաբարբառ. կանոն Ա-Ժ. (նաեւ՝ լուսանցային Ցրուացանկ):
3. 12ա-62բ Աւետարան ըստ Մատթէոսի (62բ [Նխորդ.] – Մա[տ]թէոս աւետարանիչն ի կողմանէ Փրկչին մերոյ... եւ Աւետարանս զլիսօրս ԿԹ.(69), ի փառս Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ, որ է արհնեայ յաւիտեանայ աւիտենից. ամէն):
4. 63ա Նախադրութիւն, 63ա-4ա Գլուխք, 65ա-103բ Աւետարան ըստ Մարկոսի:
5. 104ա Նախադրութիւն, 104բ-6ա Գլուխք, 107ա-73ա Աւետարան ըստ Ղուկասու:
6. 173բ Նախադրութիւն, 175ա-225ա Աւետարան ըստ Յովհաննու (225աբ Իրք կնոջն շնացելոյ):
7. 226ա-50բ Յայտնութիւն Յովհաննու աստուածաբանի - Յայտնութիւն Յիսուսի Քրիստոսի, ի ձեռն որոյ ետ Աստուած ցուցանել... Ասաց որ վկայեացն զայս. Գամ ես վաղվաղակի. ամէն: Շնորհք Տեառն Յիսուսի Քրիստոսի ի վերայ ամենայն սրբոց:
8. 250բ-4ա Հանգիստ սրբոյն Յովհաննու առաքելոյ եւ աւետարանչի - Էր ընդ եղբարս երանելին Յովհաննէս... մինչդեռ մեր ուրախ եաք եւ լայաք, աւանդեաց զհոգին ի ձեռն Տեառն, որում փառք յաւիտեանս. ամէն:
Ծնթ. Ունի լուսանցային սրբագրում-լրացումներ՝ 194բ, 228բ, 246բ, 251ա, 253ա:
ՅԱԻԵԼԱԳՐՈՒԹԻՆ.
Ա. ծաղկողի, խորանների տակ՝

1ա-2ա, 3բ-4ա, 5բ-6ա, 7բ-8ա, 9բ-10ա Ստեփանոսի Մինեաց եպիսկոպոսի արարեալ [Մեկնութիւն խորանացն] - *Ձառաւել հրաշից արժանի... ի խաչն եւ ի խաչեալն, առաքեալս եւ մարգարէս:*

*Տպ. տէ՛ս՝ Մատենագիրք հայոց, հտ. 2, Ը. դար (Յաւելուած), Անթիլիաս-Լիբանան 2007, էջ 556-560: Վիգեն Ղազարյան, Մեկնութիւնք խորանաց. Արվեստի տեսության միջնադարյան հայկական բնագրեր, Հետազոտություն եւ բնագրեր, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին 2004, էջ 255-262: Thomas F. Mathews, Avedis K. Sanjian, with contributions of Mary Virginia Orna and James R. Russell, *Armenian Gospel Iconography: The Tradition of the Glajor Gospel*, Dumbarton Oaks Studies 29, Washington DC 1991, pp. 208-211:*

Բ. Այլ ժԷ. դ. ձեռքով

Պեպ. Գա. [Աւետարանացոյց] - Աւետարան հանգստեան. Մատթէոս - ՃԺ. Յայնմ ժամանակի պատասխանի... Յոհան Բժշկութեան. ԼԴ. ԼԸ. 2Թ. Բ-Գ. թուղթ շրջէ՛ փոխն է՛ [ի] ծնէ կոյրն կարդայ:

Օնթ. Ձեռագրի մէջ առկայ են այլ ձեռագրից կտրած եւ որպէս էջանիշ գործածուած բոլորգիր գրով ժԷ. դարի թղթէ 3 փոքր պատատիկ. 1. «[Բեթսայ]իդայ, ի ք[աղաքէ] [Ան]դրեայ եւ Պե[տ]րոսի» (Յովհ. Ա. 44), 2. «[յ]աշխարհն գեր[գես]սացոց, որ է յա[յն]կոյս հանդէպ [Գ]ալիլեայ:Ընդ էլանէլն» (Ղուկ. Ը. 26-27), 3. «[եւ ան]դ էր մինչեւ ցվախճան Հերովդէի: Զի լցցի ասացեալն ի Տեառնէ ի ձեռն մարգարէին, որ ասէ» (Մատթ. Բ. 14-15):

ՅԻՇՍԱԿԱՐԱՆ ԳՐՉՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԻ

1. 254ա(Գրչի) Փառք ամենասուրբ Երրորդութեան՝ Հօր եւ Որդոյ եւ Սուրբ Հոգւոյն՝ գերակատար երից անձնաւորութեան, միոյ բնութեան եւ աստուածութեան՝ յօէտ, յայժմուս եւ ապագայն, եւ յանսպառ յաւիտեանն յաւիտենից. ամէն: Որ արարչագործ գորութեամբն իւրով շարժեալ իսկական բարի յանձառ իսկութենէն գոացոյց գերկինս եւ գերկիր, ստեղծ եւ գորախտն տեղի տարփային եւ բնակ անմահութեան, գոյացոյց եւ զմարդն ձեռաւք իւրովք՝ ըստ |254բ| պատկերի բարերարութեան իւրոյ, եւ եղ ի դրախտին փափկութեան՝ լինել անախտ եւ մնալ անմահ: Իսկ ողորմելին այն ունկնդիր չարին եղեալ ի ձեռն մահաբեր դրախտուն ժառանգեաց գերկիր անիծից, եւ փոխանակ անմահութեան՝ մահու եղեալ ժառանգորդ: Վասն որոյ ի լրման ժամանակի խանդաղատեալ արարչական բնութիւն տեսնելով զպատկերն իւր անկեալ ընդ ադտիւք՝ ծառայել մեղաց եւ մահու, լինի Որդին Աստուծոյ Որդի Կուսի եւ աթոռակիցն Հաւր, Որդի մարդոյ, եւ իւրով աստուածացեալ մարմնովն երարձ զպարտիսն Ադամա զամենայն կիրս մարդկահն կրելով, զատ եւ որիչ ի մեղաց: Հնագանդեցաւ կամաւորաբար մահու խաչի եւ եղեւ պատարագ հաշտեցուցիչ Հօր, եւ իւրով անապական արեամբն հաստատեաց զնորս եկեղեցի դրախտ անմահութեան, եւ բխեցոյց ի սմանէ գետս չորեսին՝ առոգել գերեսս երկրի, այսինքն՝ զաստուածախաւս վարդապետութիւն իւր, զոր յիւրում տնաւորութեան խօսեցաւ, եւ ուսոյց աշակերտացն իւրոց, զի ասէ. Ուսարո ւք յինէն, զի հեզ եմ եւ խոնարհ, վասն որոյ եւ [ի] դասուց առաքեալցն ընտրեցան ավետարանիչք չորք, որք եղեն ձեռն եւ լեզու Աստուծոյ, զի լի արարին զտիեզերս ավետարանաւն Քրիստոսի եւ փոխանակ կառացն աստուածութեան, զոր մարգարէն ի վերա Քորբար գետոյն տեսանէր. սոքա երեւացան ի մէջ եկեղեցւոյ, վասն զի դէմք մարդոյն բերէ զնմանութիւն երջանկին Մատթէոսի, զի մարդկաւրէն ասէ ծրնեալ զԱստուածն Բան ի Մարիամա՝ որդի Աբրահամու եւ Դաւթի, իսկ դէմք առիւծուն՝ զարբասնունդն Մարկոս, զի որպէս զառիւծ, ասէ, եղեալ զՅիսուս ի Յորդանանէ, եւ էր ընդ զա|255ա|զանս, իսկ կերպ զուարակին՝ զքաղցրաբարբառն Ղուկաս, քանզի հեզաբար ասէ զՔրիստոս զենեալ ի զիւտ անառակին, իսկ նրմանութիւն արծուոյն՝ զաստուածաբանին Յոհանու, զի եղեալ բարձրաթոյիչ ի վերուստ, որոտաց զԲանն ի սկզբաննէ, որում հետեւեալ այս ավետեաց ավետարանիս իր մարդկահնս բնութենէ:

Ոմանք զհոգին նւիրեցին Աստուծոյ, զի զմարմինն ի խաչ հանին կարեալք, ոմանք գոյիւք անցաւորաւք զանապականն ստացան, ըստ այսմ սարասի եղև ցանկացող այսմ պաշտելի եւ աստուածախաւս մատենիս հեզահոգի, բարի եւ հաւատարիմ մղտեսի՝ Յակոբ քահանայն եւ զիւր որդին՝ մղտեսի Մինաս սարկաւազն, եւ զիւր կենակիցն՝ զՅուստիանէն, եւ զհայրն իւր՝ զտէր Յակոբն, եւ զիրիցկիին՝ մղտեսի Շիրինն, եւ զեղբարքն իւր՝ զԵաղուն, զՄինաս եւ զՔրիստոստորն, եւ զքորքն իւր՝ զԵաղութն, զՅուստիանէն, զՅաննայն եւ զայլ ամենայն արեան մերձաւորս իւր, եւ ըստացան զսա հալալ ընչից իւրեանց:

Արդ, աղաչեմ զամենեսեանդ՝ զաւգտեալս ի սուրբ Աւետարանէս, որք զմայլիք յանձայրածաւալ ծովէս եւ փարթամանայք յանձախելի զանձուս, յիշեսջի՛ք յաղաթս ձեր զմղտեսի տէր Յակոբն եւ զմղտեսի Մինաս դպիրն, եւ մեղաց թողութիւն խնդրեցէ՛ք նոցա. եւ որք յիշէք յիշեալ լիջիք առաջի Աստուծոյ. ամէն:

Արդ, գրեցաւ սուրբ Աւետարանս ի թվականիս հայոց ՌԾԶ. (1606), դեկտեմբերի ԻԳ. (23), ի դառն եւ ի դիժար ժամանակին, որ զամենայն երկիր ճալալիքն աւերեցին, եւ մեք փտարեցաք ի յաւտարութիւն եւ եկաք ի յաստուածապահ քաղաքս ըՍտամպալ: Գրեցաւ ձեռամբ բազմամեղ եւ անարհեստ գրչի Միքայիլի, ի մայրաքաղաքն ըՍտամպալ ի մահալան |255| Վլանկա, ի դուռն Սուրբ Նիկաւոյոսին, ի յառաջնորդութեանն Գրիգոր քաջ թաբունապետին: Արդ, աղաչեմ զամենեսեանդ՝ յիշեցէ՛ք ի սուրբ աղաթս ձեր զստացող սորա եւ զամենայն արեան մերձաւորս իւր՝ զկենդանիսն եւ զհանգուցեալսն առ Քրիստոս (1 տող չգրած): Դարձեալ յիշեցէ՛ք զՄիքայիլ գրիչս եւ զծնօղսն իմ եւ զայլ ամենայն արեան մերձաւորս (2 տող չգրած): Դարձեալ յիշեցէ՛ք զՍուրբ Նիկաւոյոսի զպատուելի քահանայքն՝ զտէր Աբրահամեանքն, եւ զեկեղեցականն, եւ զայլ պաղի տողվաթաւորքն, որ զօրինակն շնորհեցին: Նա արարիչն Աստուած ձեզ՝ յիշողացդ եւ մեզ՝ յիշեցելոցս առհասարակ ողորմեցի, եւ նմա փառք յախտեանս, ամէն:

2. 64ր (Ծաղկողի)Ո՛հ, աղաչեմ զամենեսեան՝ որք օգտիք ի սմանէ տեսանելով եւ կամ օրինակելով, յիշեսջի՛ք վերելեակ աղաթիւք ձեր նկարողի սորին ըՍտամպալցի Յովանէս արեղայս, որ անունս ունիմ եւ գործս ոչ. աղաչեմ, աղաչեմ: |65ա| Խնամող, պահող սորին աւրիութիւնն ի յԱստուծոյ առնու:

106ր Յիշեցէ՛ք ի մաքրափայլ աղաթս ձեր նկարագրողի սորին զՅովանէսի, որ եմ ի քաղաքէն Բուզանդիու, եւ աշակերտ բանի եւ տեսան տէր Յակոբ Զլթունեցոյ թաբունոյ: |107ա| Ո՛հ, աղաչեմ զձեզ, զի խնամով բռնէք, որ բազում աշխատութեամբ կատարեցի վասն անհմուտութեան իմոյ, զի օրինակ ոչ կայր:

175ա Եթէ որ յանդգնարար ձեռօք ձեռամուխ լինի, պատիժն Կայենի առջէ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ՅԵՏԱԳԱՅԻ

1. 236ա (աջ լս-ում) ՌԲՃ. եւ Կ. (1811):

2. Պեպ. Բա (Բ. դ., մանուշակագոյն թանաքով, շղագիր) «Կը պատկանի Ս. Գեորգ եկեղեցոյ Եղովկիոյ»:

ՆՇՈՒՄ՝ Ա. պահպանակին «M. MS. I. 1, Cod. Bodmer 34», «1702» (մատիտով): Ա. պահպանակին փակցուած թղթին ձեռագրի համառօտ նկարագրութիւնն է անգլերէնով՝ վերցուած 1939թ. Լոնդոնում վաճառքի հանված ձեռագրերի ցուցակից (The Bible in Many Languages: A Catalogue of Manuscripts and Printed Editions from Earliest Times (Catalogue 675), Maggs Bros. Ltd, London, May, 1939, էջ 3-4): Պեպ. Բա մատիտով՝ «145», Պեպ. Գա՝ ստորին լուսանցում, մատիտով. «Chr. Rel. T IV, Bibel I. 2, Hs. Armenische»: